

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Măreția omului se exprimă printr-un sentiment sfânt în fața necunoscutului

Conferința din 24.07.1976

Lectura meditației zilei

Trebuie să vă măriți atenția și iubirea către Învățământ, să aveți o atitudine sfântă în fața adevărilor care vă sunt revelate. În momentul actual, oamenii pierd din ce în ce mai mult sensul sacralui, ei vor să demitizeze aproape totul, căci se pare că există prea multe mituri în lumea noastră !... Iată ce fac ei, iată cum răvășesc toate lucrurile, fără a realiza ceea ce pierd. Căci, în acel moment, natura își închide porțile în fața lor și nu le mai face nici o revelație. Natura nu se descoperă decât în fața acelor oameni care și-au păstrat, și-au conservat, sensul sacralui. De aceea, dacă aici veți cultiva această atitudine sacra, eu pot să vă prezic că veți primi niște revelații extraordinare; nu numai de la mine, căci acestea poate că nu sunt așa de profunde și substanțiale, ci unele pe care le veți primi direct, înțelegând astfel multe dintre adevărurile pe care nu le-ați înțeles înainte.

Această pagină atinge un subiect pe care l-am mai discutat în aceste zile, când v-am arătat de ce trebuie să dezvoltăm acest sens al sacralui. V-am vorbit despre acel cristal care ne face să ascultăm muzica, despre acul magnetic care se întoarce mereu către steaua polară; m-am oprit mult asupra cristalului de galenă care capta unde sonore, transmise apoi prin intermediul unui ac până la un aparat; aceste vechi tipuri de aparate radio se produceau în trecut, erau mari și greoaie și nu totdeauna funcționau cum trebuie. Mi-aduc aminte că mi-am cumpărat și eu unul, mi l-am dorit foarte tare, dar neavând toți banii, am rămas numai cu dorința în minte. Pe atunci locuiam la o soră, la Paris, care mi-a adus într-o seară un plic; ea venea tocmai de la niște prieteni care îi dăruiseră acel plic cu bani ce conținea exact suma necesară cumpărării aparatului de radio !... Era un cadou pentru mine, adică pentru “fratele Mihail”, căci atunci purtam acel nume ! Pe atunci, era un eveniment să posezi așa ceva ! Acum, aceste aparate s-au miniaturizat, le porți și în buzunar și poți asculta oriunde te-ai afla...

Progresul, tehnica, au dus la micșorarea și perfecționarea simultană a aparatelor de luat vederi sau de ascultat.

În vremea noastră, oamenii își pierd din ce în ce mai mult acest sens al sacrului, iar savanții și gânditorii explică în diferite moduri cum s-a ajuns aici. Eu am să v-o spun mai direct: oamenii se îndepărtează de latura divină. Atunci, nu mai putem păstra acest sens, coborâm în materialitate. Acest sens al sacrului este ceva ce ne depășește, se află deasupra noastră, e tot ceea ce ce ne putem închipui ca splendoare, frumusețe, măreție, lumină, simetrie, este ceva ce ne obligă la un sentiment de respect, de adorație și încântare. Această atitudine o avem mereu în fața a tot ce ne depășește, a ierarhiilor divine și a Divinității Însăși. Cu cât ne îndepărtăm de această latură divină, cu atât mai mult această latură a sacrului va dispărea. Lucrurile sunt simple aici, nu avem nevoie de o filozofie specială ca să putem înțelege.

Dar oare ce ne poate aduce această latură sacră ? O putem avea cu toții aici. O putem dezvolta sau exersa împreună ? Acest sens al sacrului ne leagă de perfecțiune, de ceva superior, de latura ideală a lucrurilor. În acel moment, primim câte ceva în dar, sub formă de frumusețe și armonie, din aceste regiuni celeste. Apoi vin și binecuvântările !... respirăm, înotăm, avansăm și creștem pe drumul evoluției... Dacă pierdem acest punct de reper, intrăm în deznădejde și tristețe, dar oamenii nu-l înțeleg deloc, alungând din ce în ce mai mult divinul de pe chipurile lor ! Ei cred că toate aceste lucruri sunt niște mituri, dar nici măcar nu au habar de ceea ce înseamnă un mit, ce semnificație are el !... Orbii îi urmează pe orbi și cad cu toții în prăpastie ! Lăsați-i în pace pe orbi și vedeți-vă de drumul vostru ! Eu vă arăt aici toate aceste lucruri și trebuie să le înțelegeți cum trebuie ! Inițiații au studiat această problemă, arătând că, în momentul în care ne-am pierde acea fărâșă de sfințenie din suflet, acea latură sacră, atunci ne-am mutila ființa, ne-am urâți caracterul. Latura sacră vă înfrumusețează ființa, cei din jur vor simți că aveți ceva deosebit în voi, vor fi mereu în preajma voastră, vă vor căuta compania. Oare ce aș mai putea face ca să vă împiedic să îi urmați pe toți idioții ?... Ei sunt numeroși și în vremurile noastre cantitatea contează !...

Latura sacră ne obligă la o altă atitudine, de adorație și respect, și numai atunci omul poate deveni una cu Divinitatea... Întrețineți și dați suflet acestui sentiment, aici, altminteri vă veți pierde în hățișul vieții pământene și nu veți evolua deloc. Măreția unei ființe constă tocmai în acest sentiment sfânt, în respectul față de perfecțiune; atunci câștigăm enorm și ne putem identifica cu ceea ce ne depășește. Da, aici operează legea afinității... Împreună, avem aici un

ideal înalt, ceva de atins, și tot ceea ce facem și gândim este plin de sfințenie. Sacrul conduce la sfințenie. Vă spuneam, că în planul fizic, îngerul pământului, curăță, mătură; în planul astral îngerul apei spală, înlătură multe impurități; în planul mental inferior, îngerul aerului purifică; în planul mental superior, în spirit, îngerul focului sfințește, iar latura sacră tocmai de aici decurge. Nu puteți să nutriți sentimente sacre dacă nu aveți ceva în mintea voastră, ceva care poate urca până la aceste regiuni. Dacă idealul vostru nu poate atinge aceste regiuni, nu veți avea nici un sentiment sacru, și mai devreme sau mai târziu veți fi pierduți... De aceea, religia, cu latura ei sacră, ajută omenirea în drumul ei spre căutarea Divinității. Sacrul poate fi găsit și în artă, dar lucrurile trebuie să fie perfecte ca să poată deveni sacre. Și în știință la fel...

Eu vă doresc tuturor să păstrați în suflet acest sentiment cosmic pe care inteligența Divină ni l-a dăruit, dar felul în care trăim, gândim și acționăm îl șterge din ce în ce mai mult din ființa noastră. Nimic nu mai este sacru în jurul nostru, priviți numai câtă decădere este peste tot !...

Să presupunem că aveți rude și prieteni și că nu puteți avea vreun sentiment sacru pentru vreunul dintre ei. Dar voi nu ați pus bine problema. Fiecare ființă are o scânteie divină în ea, poate nemanifestată încă, și de aceea trebuie să aveți acest sentiment, poate nu pentru persoana respectivă ci pentru acea divinitate care locuiește în ea și care nu s-a exprimat încă. Având această filozofie, veți fi împiedicați să îl supărați sau să îl jigniți pe aproapele vostru. O adevărată gândire inițiatică nu vă va duce la jignire sau crimă, ci la respect și admirație față de spiritul persoanei în cauză. Dar ce drum lung este până aici !... Câte lucruri nu veți avea de învins până veți avea un comportament impecabil !... Nu neapărat în fața oamenilor, ci înaintea Inteligenței Cosmice, a Domnului,... aici trebuie aranjate lucrurile !

O antenă se orientează cât mai bine spre sursa ei de unde, ca să le perceapă și să le recepționeze în cele mai bune condiții. Dar majoritatea oamenilor a întors spatele Sursei sublime, și nu se mai poate primi nimic în aceste condiții... Păcat că nici cei mai destoinici oameni de știință nu pricep aceste lucruri, deși au la dispoziție tehnica cea mai înaltă. Ne aplecăm urechea și ne îndreptăm privirea numai spre lucruri nocive, dezgustătoare, în loc să o facem spre perfecțiune... De aceea, oamenii se împotmolesc în mocirlă, se simt nefericiți, adună toate mizeriile și suferințele... Da, ei și-au întors antenele de la ceva sfânt și nu știu ce se mai întâmplă cu ei... Ați început acum să mă înțelegeți ? Ceea ce pentru unii poate fi inexplicabil, poate fi explicabil pentru noi. Am vorbit despre antene și radare, dar nu am înțeles mai nimic...

Vă mai pot accentua câteva idei, ca totul să fie cât mai clar. Este imposibil să avem sentimente sacre către ceea ce ne depășește. De ce ? Fiindcă știința și filozofia i-au împiedicat pe oameni să creadă, să înțeleagă, că există și o lume subtilă ce ne depășește. O lume a frumuseții și perfecțiunii, a muzicii... Atât cât nu mai credem în așa ceva, cum ați vrea să mai aveți vreun sentiment sacru ? Iată cum se pierd aceste lucruri din ce în ce mai mult... Putem reveni însă la ele, crezând că această lume există, o lume locuită de creaturi inteligente, fiind obligați apoi să dezvoltăm, chiar dacă nu o dorim, acest sentiment al sacrului. Totul este legat și v-aș putea arăta toate legăturile și corespondențele, dacă aș avea talent la desen !... Oamenii au părăsit complet regiunile sublimе, coborând într-o stare de animalitate care îi conduce spre suferință.

Există mai sus o remarcă, conform căreia, chiar dacă v-aș face aici cele mai mari revelații, voi nu ați fi în stare să le percepeți dacă nu ați atins voi înșivă acel nivel de înțelegere superioară a lucrurilor. Trebuie să credeți că natura vă poate face revelații, că ea este inteligentă, dar voi o credeți moartă... Ce revelații vă mai poate face ea în aceste condiții ?...

Un minut de meditație.

Rugăciune:

Revarsă Doamne Harul Tău asupra noastră, și dă-ne nouă puterea să te iubim pe Tine și întreaga Ta creație.

Dă-ne fericirea de a Te simți în adâncurile ființei noastre și fă-ne vrednici de a intra în comuniune cu Tine.

Ajută-ne să fim vrednici de tot ce ai pus în noi și călăuzește-ne în tot ceea ce voim, în tot ceea ce gândim, în tot ceea ce simțim și tot ceea ce facem.

Amin. Așa sa fie !

(de trei ori)